

Gecenin Hüzünü

– Mustafa Kara · 24 Aralık 2014

Bir avuç mutluluğa razıydım oysa
Onu da çok gördün.
Hava karardı yine oturdum pencereimin önüne
Gözlerim zifiri karanlık boşlukta kayboldu
Gökyüzü hüzün kokuyor
Henüz üç beş gün olmuştu duymayalı o kokuyu
Bir daha duymayacağımı sanırdım
Hiç de yabancı gelmedi
Çok bildik geldi aşınayım o kokuya...
Başımı yukarı doğru kaldırıyorum
Gözüm yıldızlara takılıyor
Yıldızlar da bir garip bu gece
Ne parlıyor ne de kayıyor
Sanki çengelli iğne ile karanlığa tek tek tutturulmuş gibiler
Kalkamıyorum oturduğum yerden
Film şeridi gibi mazi geçiyor gözlerimin önünden
Seninle yaşadığımız her an geçen yıllar gibi neler alıp götürmüş
Meğer avucuma koyduğun hüzünmüş...
Ellerimi nereye atsam her şey hüzün kokuyor
Avuçlarım silme hüzün dolu
Hüzünlerimle baş başa yine yarım kaldım bu gece
Bilmiyorum kendi kendime kaç kez söz verdim
Üzölmek yok diye
Ben kendimi kandırmışım düzelemeyeceğim bu gidişle
Gecenin bir yarısı olmuş
Saatler beni sensizlik geçiyor
Ortalıkta ne bir ses ne de bir seda var
Beyaz bayrağımı açtım
Zeytin dalı uzatıyorum savaşmak yok
Gözlerim karanlıkta uzaklara dalıyor
Ve ben sadece bekliyorum.
Tan yeri ağarana kadar
Son şansımı da kullanıp bekleyeceğim...
Şafakla beraber yüreğimin etrafına dikenli teller çekeceğim
Bunu yaparken mutlu olmayacağım

Ama mutsuzda olmayacağım
İnandım artık duygusuz taş kalpli olmak gerekiyormuş
Duygusal olsam ne değişecek
"Senin Adın Aşk'tı/Ben Aşkın Delisiyim" dedim
Değer görmedi, elinin tersi ile ittirip attın
Öyle olsun, son kez üzülürüm bu gece...
Tan yeri ağarıp
Şafak sökmezse eğer
Metresi olurum hüznün
Dört duvar arasına kapatırım kendi kendimi
Penceremi kapatır perdelerimi çekerim
Hüznün kokusu dolmasın içeri
Perdeler açılmayınca
Görenler gün yüzüne küstüm sanacaklar
Olsun öyle sansınlar
Gerçeği bir sen
Bir de ben bileceğim...
//Ey sevgili penceremi kapattım sen aç! Gecenin hüznünü koklasam da sana en tatlı esintisiyle bir
yudum sevgi gönderiyorum kana kana içine çek//
Mustafa KARAAHMETOĞLU
09.12.2014